

**Erasmi a Chokier Tractatus absolutissimus de
iurisdictione ordinarii in exemptos, deque illorum
exemptione ab ordinaria iurisdictione**

Mvltis Pontificvm Decretis, Et SS. Congregationis ... Cardinalium
Declarationibus illustratus ; omnibus in iudicio Civili & foro Ecclesiastico
versantibus perquam utilis ac necessarius ; in duos tomos ab ipso Auctore
distinctus

Chokier, Érasme de

Coloniae Agrippinae, 1684

77. An si Episcopus regulares sibi præsentatos admittere nolit, possit non
obstante rejectione vacare confessionibus audiendis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61886](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61886)

Ad secundum, negamus peculiariter tempore iubilæi concedi regularibus cetera reservatos, sed indistinctim quibusvis alijs sacerdotibus.

Ad tertium, in iuribus ibi allegatis quando Papa negat religionis maiorem potestatem quam parochis, loquitur tantum in alijs rebus, non vero in pertinentibus ad sacramentum poenitentiae, & in Clem. 1. de privileg. vetat tantum regulares absolvere sine privilegio ab excommunicatione iuris reservata v. *Silvest. verb. excommunicatione 7, casu 14. Tabiena excommunicatione 5, casu 5. Caiet. eod. verb. cap. 64. Navar. in Manuali cap. 27. n. 101.*

 QVÆSTIO LXXVII.

An si Episcopus Regulares sibi præsentatos admittere nolit, possint non obstante reiectione vacare confessionibus audiendis.

SUMMARIUM.

1. Consensum non sufficit petere, nisi impetretur.	3. Expedi iura iuribus concordare.
2. Aliud in præsentandis & quibusdam alijs casibus.	4. Posteriores leges declarantur per priores.
	5. Ratione mora receditur à communi iure.

Dubitandi occasionem præbet textus Concilij Trid. sess. 23. c. 15. de refor. disponens regulares quamvis exemptos, præsentandos esse ordinarijs antequam confessionibus vacare possint, nec satis videtur præsentare, sive nominare, nisi consensus & autoritas ordinarij impetretur *glo. Clem. dudum §. ac deinde in verb. præsentare de Sepult.*

Quia ut latè probat Peckius de testam. coning. l. 3. c. 2. n. 1. cū requiritur alicuius consensus, non sufficit petere, nisi impetretur, paria enim sunt non petere, vel non petere, & non impetrate, l. 2. c. de in ius voc. *glo. quam sit de elect. in 6. Gem. in cap. si religiosus de testam.*

Verum, omittā superfluitate disputationis concludo cum Navarro in Manuali c. 27. miscell. n. 26 3. vers. tertium quod Episcopo nolente sine iusta causa admittere præsentatos, eos posse omnia perinde exercere atque si admissi & autorati essent, nec videtur obstarè Concl. Trid. d. c. 15. Tum quia huiusmodi præsentatos, & sine cauta ab Episcopo reiectus, habetur pro approbato, ad instar regularis petentis licentiam transeundi ad strictiorem regulam, quæ si sine causa negetur, habetur pro donata *cap. licet de regularib. qua de re vide supra eod. lib. cap. 12.* Et ad instar etiam Abbatis, qui si ter petat benedictionem ab Episcopo, si Episcopus eam neget, Abbas habebitur pro benedicto, seu benedictio habebitur pro concessa *c. 1. de suppl. negl. prælat.*

pralat. Navar. d. n. 264. Tum quia Conc. Trid. non videtur derogavisse iuri communi, & conciliari nequit Concilio Lateranensi, quod opus esse abrogationem iuris aut concilij tradit Fel. c. nonnulli de rescr. & diximus satis supra lib. 1. quest. 50. num. 33.

Tum quod expediat jura iuribus concordare c. cum expediat de elect. in 6. post sunt autem hæc jura commodè concordari, dicendo quod Conc. Trid. limitetur per alia duo prædicta ob rationem specialitatis, quæ colligitur ex eis verb. ad fræ- nandam aliquorum Episcoporum duritiam in d. c. 1. de suppl. negl. pralat. Cum & posteriores leges declarentur & limitentur per priores l. sed & posteriores ff. de legib. Tum postremo, quia si expectanda esset licentia Episcopi, mora forte esset periculum allatura Abb. cap. cum in veteri col. pen. de elect. Peckius d. ca. 2. n. 2. quo calu recedi solere à iuris solemnibus superius in alienatione rerum Ecclesiasticarum tradimus lib. 4. quest. 1. numer. 8.

QVÆSTIO LXXVIII.

Ad impetrandam alicui exemptionem, an opus sit mandato.

Missæ disputatione dicendum est opus non esse, teste Navarro, à quo amplior huius articuli explanatio peti poterit conf. 2. per tot. & signanter n. 4. de rescriptis. Quid autem in alio genere rescriptorum obtineat, apud eundem discutitur, d. conf. 2. & 4. nu. 2. usque ad finem eod. tit.

QVÆSTIO LXXIX.

Adiunctiones quinquennales, actiones hypothecariæ, seu reales, an contra exemptos proponi possint coram iudice laico, loci ordinario?

Distinguendum est inter Ecclesiastica bona, & temporalia: & questio hæc adeo intricata, ut cum Poëta dixerim:

Doctorum litem hanc fecit discordia longam.

Asimilemque iugis locis quæ Gordius olim.

Nervis atque torvis Phrygi suspendit ad aram.

Ideo in hoc labyrintho Thelet filo opus erit, quod in promptu ex doctissimis Navarri scriptis delumens Navarri, in cap. novit. notab. 3. & 6. de iudic. & in comment. de usuris num. 106. Restaur. tract. de imperat. quest. 50. per tot. Distinguendo igitur inter Ecclesiastica exemptorum bona & merè temporalia, sive patrimonialia Eccle-

Bbb 2